

בעניין:

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר

ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שנהר ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרת

- נ ג ד -

מדינת ישראל ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד שי ניצן
מפרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

המשיבים

בקשה להגיב לתגובת המשיבים לבקשת העותרת לצירוף מסמך

העותרת מבקשת בזאת להגיב על דברי המשיבים, בתגובתם לבקשת העותרת לצרף מסמך לעתירה:

1. עניינה של העתירה הוא בקיומו של מתקן כליאה סודי, המכונה בפי המשיבים "מתקן 1391", ובדרישת העותרת כי ייסגר לאלתר.
2. ביום 25.5.09 הגישה העותרת בקשה לצירוף מסמך לבית המשפט הנכבד. לבקשה צורף המסמך אותו ביקשה העותרת לצרף – הערותיה המסכמות של הוועדה נגד עינויים של האו"ם (להלן: **הוועדה**), בדבר דו"ח שהוגש לה על-ידי מדינת ישראל. ביום 22.6.09 קיבלה כב' הנשיאה ד' בייניש החלטה, ולפיה על המדינה היה להגיש את תגובתה לבקשה לצירוף המסמך תוך 21 ימים. כמו-כן, נקבע בהחלטת כב' הנשיאה, כי על המדינה להתייחס בתגובתה לשינויים, אם חלו, בעמדתה ביחס לאופן השימוש במתקן המעצר נשוא העתירה.
3. את תגובת המדינה קיבל הח"מ ביום 16.7.09. האמור בה מעורר תמיהות, כפי שיפורט להלן.
4. ב"כ המשיבים טוען בתגובתו, כי מסקנות הוועדה "אינן רלוונטיות לדיון", ועל-כן הוא מתנגד להגשתן לבית המשפט הנכבד. דברים אלה תמוהים ביותר. הכיצד ניתן לומר כי דו"ח של ועדת או"ם, שבדקה באופן ישיר את המקרה של המתקן המכונה 1391, והתייחסה באופן מפורש לעניין בהערותיה המסכמות, אינו רלוונטי לעתירה הדנה בדיוק בנושא זה? מה עוד, שנציגי מדינת ישראל, וככל הידוע ב"כ המשיבים בעצמו, הופיע וייצג את המשיבים בפני הוועדה, על-פי חובתה של מדינת ישראל כצד לאמנה הבינלאומית נגד עינויים. יתר על כן, לא ברורה התנגדותו הנחרצת של ב"כ המשיבים לעצם קריאת הערות המסכמות של הוועדה על-ידי בית המשפט הנכבד. בכל הכבוד, יקרא בית המשפט הנכבד את הדברים ויחליט מה מידת הרלוונטיות שלהם לדיון בעתירה.
5. לגבי הקביעה של ב"כ המשיבים, כי המתקן המכונה 1391 כלל אינו סודי, ניתן לומר כי זהו לב ליבה של המחלוקת הנטושה בין העותרת למשיבים. בית המשפט הנכבד טרם אמר את דברו

בסוגיה. העתירה עודנה תלויה ועומדת. מכאן, שקביעתו הנחרצת של ב"כ המשיבים, כאילו מן המפורסמות היא כי המתקן אינו סודי, אין לה על מה שתסמוך. זוהי עמדת המשיבים בלבד ובדיוק בשל כך סבורה העותרת כי מעניינו של בית המשפט הנכבד לעיין במסמך, שנכתב על-ידי גורם בינלאומי מוכר ורשמי (ולא על-ידי "ארגונים שונים", כלשונו המזלזלת של ב"כ המשיבים), אשר עמדתו קרובה לעמדת העותרת בסוגיה זו.

6. בשולי הדברים ראוי להעיר, כי התייחסותו המזלזלת במופגן של ב"כ המשיבים לוועדה רשמית של האו"ם, אשר מדינת ישראל מחויבת לשתף עימה פעולה, ואשר מפרסמת דו"חות תקופתיים שלהם השפעה ותהודה ניכרים בקרב המדינות החברות באו"ם ובקרב מוסדות בינלאומיים אחרים, מצערת ומעוררת דאגה. מצערת, כיוון שאם אכן כך הם פני הדברים בכל הנוגע להתייחסותה של מדינת ישראל לפעילותה של ועדה זו, לא ברור טיב שיתוף הפעולה הישראלי עם הוועדה. מדאיג, כיוון שהיא מעידה על התרחקותה של מדינת ישראל מקהילת העמים והמדינות, אשר רואים באו"ם עוגן מהותי בשמירת השלום ושיתוף הפעולה בין אומות העולם. מן הראוי כי בית המשפט הנכבד לא ייתן ידו לגישה שלילית שכזו.

7. ב"כ המשיבים הודיע לח"מ כי הוא משאיר את שאלת צירוף המסמך לשיקול דעת בית המשפט.

ירושלים, 27 באוגוסט 2009

דניאל שנהר, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש.28500)